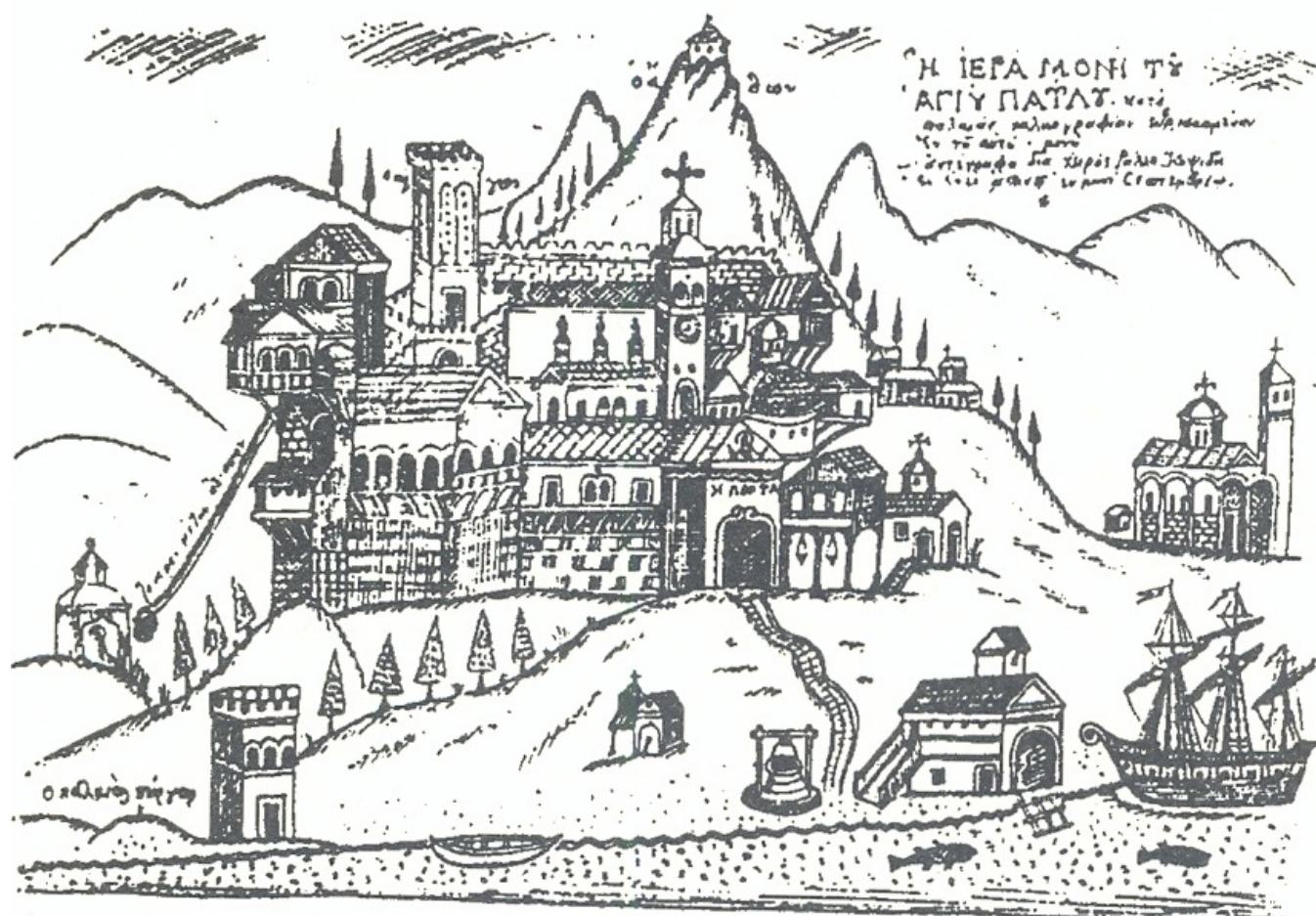
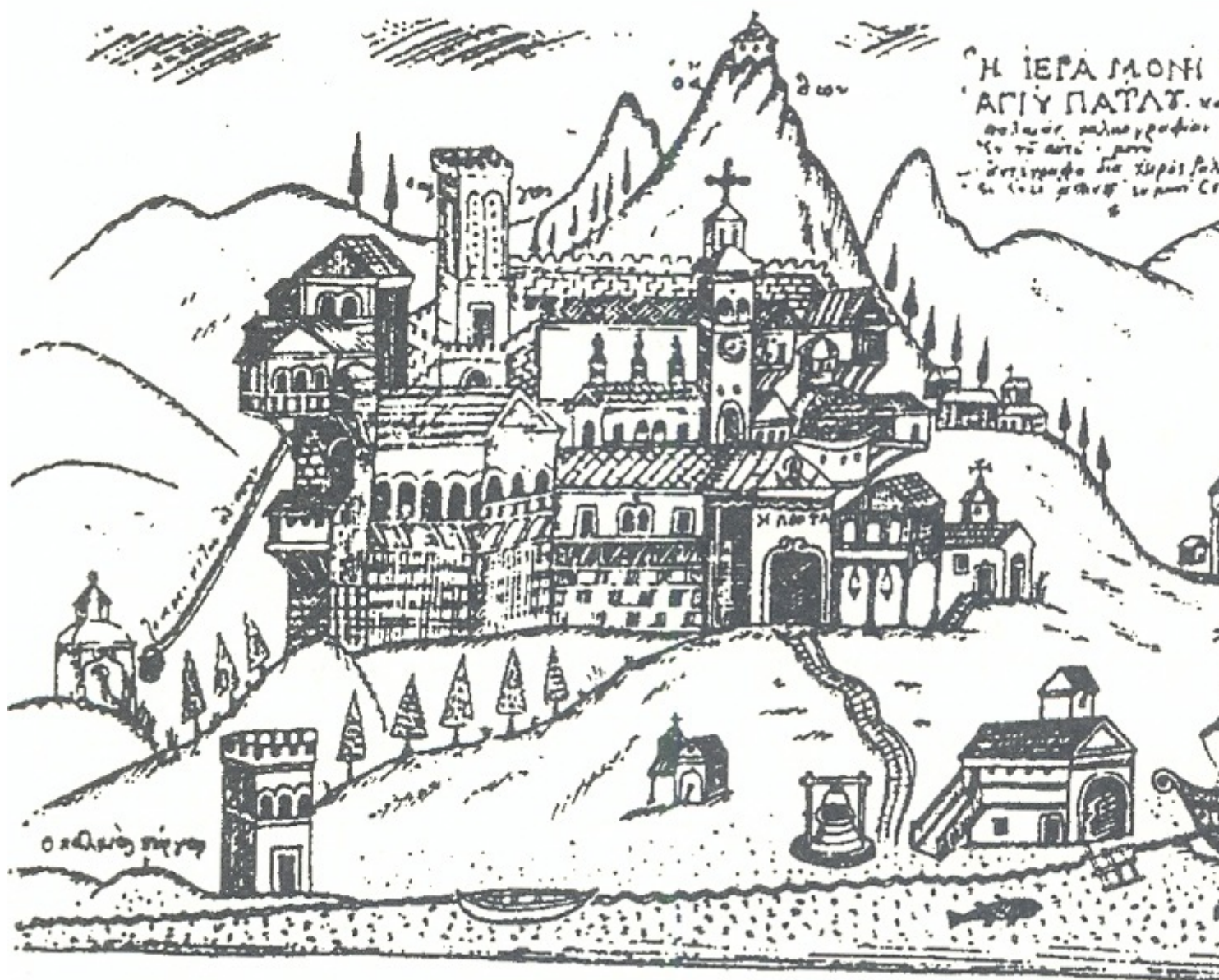

Μοναχός Θωμάς Αγιοπαυλίτης (1881- 8 Φεβρουαρίου 1949)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιερά μονή Αγίου Παύλου, σχέδιο Ράλλη Κοψίδη (1956)

Γεννήθηκε στην Τρίπολη της Τραπεζούντος το έτος 1881, ο κατά κόσμον Θεόδωρος Σιδερίδης. Πάντοτε διακρινόταν μεταξύ των αδελφών της ιεράς μονής Αγίου Παύλου για την αγαθότητα, την απλότητα, την πίστη και την πρόθυμη υπακοή του. Προσήλθε στη μονή το 1934 κι εκάρη μεγαλόσχημος μοναχός το 1935.

Το Πάσχα του 1936, κατά την έξοδο των πατέρων στον αύλειο χώρο της μονής, για να κάνουν Ανάσταση, ο ηγούμενος Σεραφείμ (+1960), μετά το «Χριστός Ανέστη», είπε στον μοναχό Θωμά: «Γερο-Θωμά, πή-γαινε σε παρακαλώ κάτω στο οστεοφυλάκιο να ειπείς στα κόκκαλα εκεί των πατέρων το “Χριστός Ανέστη”». Πρόθυμος, δίχως δεύτερο λογισμό, έτρεξε να κάνει πράξη τον λόγο του Γέροντος. Απευθυνόμενος στα οστά είπε μεγαλόφωνα: «Ο ηγούμενος μ’ έστειλε να σας ειπώ

το “Χριστός Ανέστη”, πατέρες και αδελφοί». Τότε τα οστά έτριξαν και μία κάρα σηκώθηκε έως ένα μέτρο ψηλά και απάντησε δυνατά: «Αληθώς Ανέστη ο Κύριος». Ο π. Θωμάς θεώρησε φυσικό το γεγονός και ότι έτσι πάντοτε γινόταν.

Άλλοτε πάλι ο ίδιος μοναχός, ενώ ήταν εντελώς άπειρος, λόγω απουσίας του υπεύθυνου μοναχού, έλαβε εντολή να παρασκευάσει τη ζύμη για το ψωμί της μονής. Αδαής και αδύναμος προσευχόταν στην Πανα-γία να τον φωτίσει τι να κάνει. Σε λίγο, σαν υπνωτισμένος, βλέπει μία μαυροφόρα γυναίκα να ετοιμάζει το προζύμι, να πλάθει τα ψωμιά και να τα φουρνίζει. Κατάλαβε ότι ήταν η παρουσία και προστασία της ίδιας της Υπεραγίας Θεοτόκου. Οι πατέρες δεν είχαν ξαναφάει τέτοιο ψωμί. Η γλυκύτητά του τους έμεινε αλησμόνητη για χρόνια. Ο Γέρο-ντας Θωμάς λόγω της μακαρίας απλότητός του και της μεγάλης του ταπεινώσεως διάβηκε τη μοναχική του ζωή μέσα σ’ ένα συνεχές θαύμα.

Ο ηγούμενος Σεραφείμ διηγείτο για το πόσο χαριτωμένη ψυχή ήταν.

Ηλθε μεγάλος, 53 ετών. Πριν έλθει περιήλθε τις αγιορειτικές μονές, αλλά λόγω της ηλικίας του δεν τον κρατούσαν. Ο ίδιος, προσκυνώντας τις εικόνες του τέμπλου της κάθε μονής, άκουγε από την εικόνα της Παναγίας: «Όχι εδώ· στο παραπέρα μοναστήρι». Στη μονή του Αγίου Παύλου, η εικόνα της Παναγίας του είπε: «Εδώ»!

Ο θεομητροκίνητος αυτός μοναχός ανεπαύθη εν Κυρίω στις 8.2.1949 για να συναντήσει την Έφορο του Αγίου Όρους, την Αειπάρθενο Θεο-τόκο, τη Μυροβλύτισσα Παναγία, την Αγιοπαυλίτισσα.

Πηγές - Βιβλιογραφία

Ανδρέου Αγιορείτου μοναχού, Γεροντικό του Αγίου Όρους, τ. Α΄, Αθήναι 1979, σσ. 40-41, τ. Β΄, Αθήναι 1981, σσ. 31-32. Χρυσοστόμου Ροδοστόλου επισκόπου, Θεομη-τορικά και εξόδια στον Άθωνα, Άγιον Όρος 2005, σσ. 414-417.

Πηγή : Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό, τ. Α΄, εκδ. Μυγδονία σ. 435-436